

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi E. L.
przy uczestnictwie [...],
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem
Sądu Rejonowego w G. z dnia 19 listopada 2009 r., sygn. akt I Ns [...] wydanym w
sprawie z wniosku A. S.
przy udziale Gminy Miasto G., [...],
o zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 10 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej skarżącej E. L.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca E. L. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 30 stycznia 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. We wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej skarżąca wskazuje zagadnienie dotyczące dopuszczalności stwierdzenia zasiedzenia nieruchomości na rzecz osoby trzeciej z datą wcześniejszą niż wydanie orzeczenia przywracającego własność prawowitemu właścicielowi, który własność utracił w związku z niezgodnym z prawem przejęciem tej nieruchomości przez Skarb Państwa. Skarżąca nie przywołuje jednak żadnych argumentów jurydycznych - odwołujących się do orzecznictwa lub piśmiennictwa prawniczego - pozwalających na przypisanie tak ujętemu zagadnieniu waloru istotności. Jednocześnie zwrócić należy uwagę, że uzasadnienie dotyczące tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w swej istocie sprowadza się do nieuprawnionej, ze względu na art. 398³ § 3 k.p.c., polemiki skarżącej z ustaleniami faktycznymi przyjętymi przez Sąd Okręgowy jako podstawy orzekania.

Odwołując się do treści wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia stwierdzić także należy, że nie zostały przez skarżącą przedstawione wystraczające motywy, które pozwalają na uznanie, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Podkreślić bowiem należy, że wyróżniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zachodzi wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu

w ustalonym stanie faktycznym. Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącą uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

[l.n]